

تهییه و تنظیم:
مهندس اکبر شیرزاده

پژوهشی در نساجی ایران

دوران مشروطه

* مراجعت به تهران

پس از واقعه «رژی» ناصرالدین شاه که از میرزای آشتیانی دلتگ بود می خواست به وسیله روحانیون، نفوذ او را محدود کند، چون این کار از روحانیون تهران ساخته نبود، شرحی به میرزای شیرازی نوشته و درخواست کرد چندنفر از مجتهدان مورد اعتماد خود را که «آقازاده و ایرانی» باشند به تهران اعزام دارد.

سید محمد طباطبائی با مقام آزادگی که داشت از دولتیان دوری جسته، راه قناعت و پرهیز را پیمود و جسته و گریخته افکار اصلاح طلبانه خود را به زبان می راند و می کوشید مردم را آگاه نماید. به تدریج شهرت جمهوری خواهی او گسترش یافت، جمعی از صحبت او روی بر تافتند و گروهی به صحبت با اوی راغب شدندا اما زهد او تا حدی بود که مخالفان نتوانستند اتهامی بر علیه اش وارد کنند.

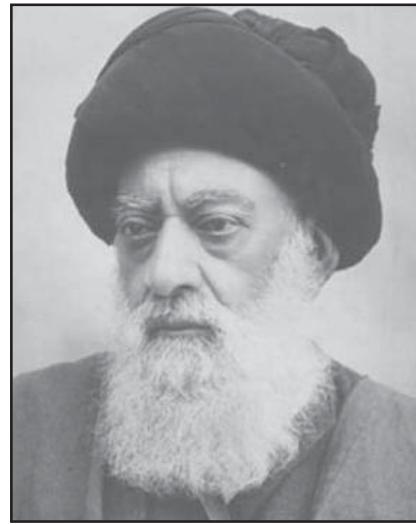
سید محمد طباطبائی خواستار حکومت ملی و اجرای قانون و عدالت بود و تعقیب این هدف را وظیفه شرفی خود می دانست.

در محرم ۱۳۲۳ قمری که قند گران شده بود به صاحبان مجالس روضه خوانی پیشنهاد کرد به جای چای به مستمندان پول بدهند چون عقیده داشت این کار مفیدتر از دادن چای است، به علاوه چای مجالس روضه خوانی را وسیله انتقال میکروب می دانست.

«صاحب ریاض المسائل» نیز معروف است. سید محمد طباطبائی در ۱۹ ذی الحجه ۱۲۵۸ قمری در کربلا متولد شد. در دو سالگی او را به همدان آورده تحت تربیت جدش - سید مهدی طباطبائی - قرار گرفت. در هشت سالگی به تهران انتقال جسته و مستقیماً در کتف تربیت پدرش درآمده است. تحصیلات مقدماتی و مبادی علوم ادب و عربی را فرا گرفته سپس نزد پدرش، علم منقول (فقه و اصول) را آموخت و علم معقول (حکمت) را نزد میرزا ابوالحسن جلوه-فیلسوف بزرگ عصر ناصری آموخته، چندی هم به توصیه پدر خدمت شیخ هادی نجم‌آبادی تلمذ نموده و از منش آزادگی و تعلیمات اخلاقی شیخ بهره‌مند شده است.

* سفر به عتبات

سید محمد طباطبائی در سال ۱۲۹۹ برای زیارت خانه خدا عازم سفر حج شد ولی به موقع نرسیده، حج را به عمره بدل نمود و راه عتبات پیش گرفته در سامره خدمت مرحوم میرزای شیرازی رسیده همانجا اقامت گزید و به تکمیل تحصیلات خود پرداخت. در سال ۱۳۰۰ قمری سید صادق درگذشت و طباطبائی، عائله خود را به سامره خواست. قریب ۱۰ سال سامره بود تا به مقام اجتهاد نائل آمد و جزو خواص یاران میرزای شیرازی شده در امور سیاسی طرف مشورت او قرار می گرفت.

تصویر شماره ۱- میرزا سید محمد طباطبائی

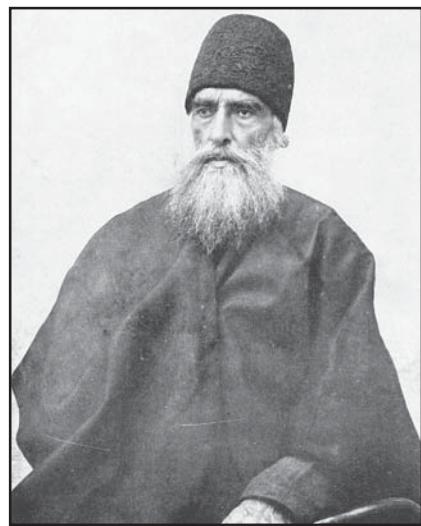
میرزا سید محمد طباطبائی معروف به میرزا سید محمد سنگلچی یکی از رهبران صمیمی و باతقوای مشروطه می باشد. او فرزند سید صادق طباطبائی مجتهد متنفذ و پرهیز کار معاصر ناصرالدین شاه است.

سید صادق فرزند سید مهدی طباطبائی می باشد که در همدان مقام و مرتبه اجتهاد داشت.

پدر سید مهدی، میر سید علی کبیر فرزند سید ابوالمعالی از روحانیون بزرگ معاصر فتحعلیشاه بود. سید علی اصالت اصفهانی است اما در کاظمین متولد شد و در کربلا زندگی می کرد.

او را تألیفات متعددی است از جمله کتاب «ریاض المسائل» در فقه که معروف ترین تألیف اوست و به واسطه اهمیت این کتاب وی به

تصویر شماره ۲- عضدالملک

تحریک کرد که زیر بار ظلم نزوند.
عین‌الدوله از اتحاد سید محمد طباطبائی و
بهبهانی نگران و حاضر شد ۲۰ هزار تومن به
سید محمد طباطبائی تقدیم کند او را از همراهی
با بهبهانی باز دارد اما طباطبائی نه رشوه بگیر
بودن‌هه پیمان شکن. او هدفی را که تعقیب
می‌کرد بالاتر از اینها می‌دانست و خیال
بازگشت نداشت.

در ۱۳ شوال، واقعه تنبیه بازرگانان قند پیش
آمد. چند روز پس از آن سید محمد طباطبائی به
اتفاق بهبهانی، افجهای، شیخ محمد رضا قمی،
جمعی از کسبه بازار و طلاب به حرم حضرت
عبدالعظیم(ع) مهاجرت نمودند. تأسیس عالتخانه
را در ضمن پیشنهادهایی که پناهندگان حرم
حضرت عبدالعظیم(ع) برای شاه دادند؛ او عنوان

نمود.

*مهاجر

بر اثر حوادث مسجد جمعه و قتل و جرح
عدهای از طلاب و بازیان، مهاجرت به قم
پیش آمد. طباطبائی نیز با فرزندان و جمعی
از همراهان رهسپار قم شدند.

یک ماه بعد چند نفر از بازرگانان در باغ
سفرات انگلستان در شهر متھسن شدند. وقتی
طباطبائی در قم جریان تحصن به سفارت
انگلیس راشنید، بازرگانان را از پناه بردن به این
سفرات ملامت نمود اما بهبهانی وی را قانع
کرد که بازرگانان برای تحصیل امنیت چاره
دیگری نداشتند. طباطبائی چندان بی‌آلیش
فکر می‌کرد که از توطئه‌های قبلی میان
سفرات و وزارت خارجه ایران و این آقایان به
کلی بی‌اطلاع بودند.

مهاجرتش آقایان، تهران و تمام شهرهای ایران
را متشنج کرد. سفارت انگلیس هم در انجام
حوالج مردم دلسوزانه پافشاری نمود! و پادشاه
انگلیس خواسته پناهندگان را به مظفرالدین شاه
توصیه کرد.

سرانجام عین‌الدوله عزل گردید و مشیرالدوله
به صدارت رسید.
غضبدالملک از طرف شاه برای معاویت آقایان
به قم رفت و با سلام و صلووات همگی به
تهران بازگشتند و مردم نیز به مرور از سفارت
بیرون آمدند.

*نامه ناصرالملک

در اوقاتی که روحانیون برای تأسیس عالتخانه
به دولت فشار می‌اورند، نامه طولانی و
جالبی از طرف ناصرالملک قراگوزلو از اروپا به
دست سید محمد طباطبائی رسید.
مفاد این نامه بسیار عمیق، سنجیده و
تکان‌دهنده بود. ناصرالملک، طباطبائی را از این
عدلت‌خواهی و مشروطه‌طلبی سرزنش کرده و
به صراحةً گفته بود «شما در اتخاذ این راه به
اسلام و ملت ایران صدمه می‌زنید. مشروطه
برای ایران بسیار زود است. برای انتخابات
مجلس اقلال هزار نفر آدم تحصیل‌کرده مطلع
به سیاست دیپلماسی و اقتصادی لازم داریم حال

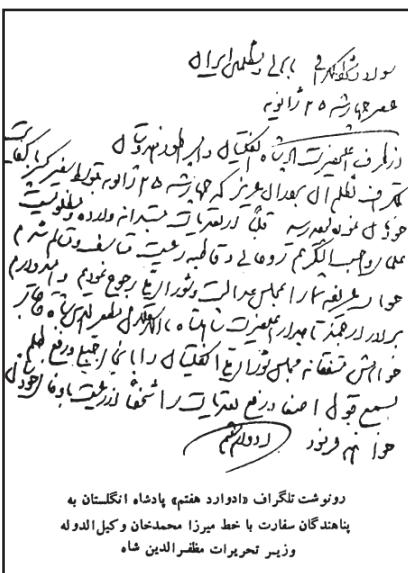
آن که ما دو نفر هم نداریم، پس شما در راه
توسعه مدارس و روشن کردن افکار مردم قدم
بردارید و جامعه ایرانی را به حقوق شخصی و
اجتماعی خود آشنا کنید پس از آن که افراد
مطلع و لایق و تحصیل‌کرده به حد کافی
داشتمیم آن وقت تحصیل مشروطه آسان است.»
ناصرالملک نزد خدا و رسول، طباطبائی را
مسئول عواقب انقلاب شناخته و او را سخت
برخذر داشت ولی مفاد این نامه منطقی و
قوی در وی تأثیر نکرد و با سرسختی به راه
خود ادامه داد.

*تأسیس مدرسه

سید محمد طباطبائی برای آن که اشخاص
متخصص، فرزندان خود را به مدارس جدید
بفرستند به تأسیس مدرسه اسلامیه اقدام کرد.
رئیس مدرسه سید اسدالله طباطبائی-برادر
سید محمد- بود. این سید اهل ذکر و دعا
بود و مردم اعتقاد بسیاری به وی داشتند.
سرپرستی مدرسه بر عهده سید صادق طباطبائی
و نظامت بر عهده ناظم‌الاسلام کرمانی بود.
سید محمد طباطبائی در مجلس جشن مدرسه
در ۲۹ شعبان ۱۳۲۳ قمری شخصاً حضور یافت
و بیانات جالبی در فواید علم و دانش و لزوم
توسعه مدارس جدید ایراد نمود که این اقدام
تا اندازه‌های باعث ترویج مدارس جدید شد.

*مبارزه سیاسی

پس از مراجعت مظفرالدین شاه از سفر
سوم فرنگستان، سید محمد طباطبائی در ۲۵
رمضان ۱۳۲۳ قمری دعوت بهبهانی را برای
مبارزه با دولت پذیرفت، هدف بزرگتری به
وی پیشنهاد کرد و با قبول‌الدن آن هدف، علناً
وارد جنجال سیاسی گردید.
در همین اوقات جمعی از بازرگانان برای شکایت
از وقتار موسیو نوز نزد سید محمد طباطبائی
رفتند. او شرح مفصلی از اهمیت اقتصاد و نقش
اقتصادیون بیان داشته و بازرگانان را آشکارا

روزنوشت تلگراف «دادوارد هفتم» پادشاه افغانستان به
پناهگان سفارت با خط میرزا محمدخان وکیل الدوله
وزیر تحریرات مظفرالدین شاه

*تبیین طباطبائی

پس از بمبازان مجلس، طباطبائی در باغ امین‌الدوله دستگیر شد. سریازها او را تکتک زده و با بی‌حترمی، لباس پاره و سربرهنه به باغشاه برند. شاه طباطبائی و بهبهانی را در اندرون باشاه پذیرفته و از آنان عذرخواهی کرد. هر دو با شاه روبوسی نمودند. دو شب طباطبائی در باغشاه بود. روز دوم، چرچیل و بارانوسکی دییر سفارت انگلیس وابسته نظامی سفارت روس پس از عرض پیام‌های مشابه از طرف دولت خود از نزد شاه برمی‌گشتند. در مراجعت از باغشاه طباطبائی، چرچیل را دید و به پاس آشنازی پیش رفت اما وقتی بارانوسکی را دید از ملاقات با چرچیل صرفنظر کرد.

پس از سه روز، شاه سه هزار تومان خرج سفر به طباطبائی داد تا تهران را ترک کند. وی چند ماه در شمیران به سر برد و سپس با خانواده به فرزندان عازم خراسان شد. در مشهد مورد استقبال قرار گرفت و با کمک آقازاده خراسانی، انجمن ایالتی را تشکیل داد و کمیته مجاهدین به وسیله این انجمن در مشهد ایجاد شد. فرزندش عبدالمهدي - در تأسیس کمیته مجاهدین کوششی بسزا کرد و نائب رئیس کمیته بود. کمیته با انجمن سعادت مشهد همکاری خود را آغاز کرد. رکن‌الدوله - والی

*قدرتانی مظفرالدین شاه

نخستین مجلسی که به عنوان مجلس مشروطه تشکیل شد روز ۲۵ ربیع‌الثانی ۱۳۲۴ قمری در قصر فرح‌آباد در حضور شاه بود. شاه نطقی کرد و نیات قلبی و دیرین خود را برای اعطای آزادی و مشروطیت به مردم بیان داشت و از خدمات طباطبائی قدردانی کرد. قدردانی شاه به این دلیل بود که مظفرالدین شاه با همه سادگی، حوادث زمان خود را خوب می‌سنجید و می‌دانست که در میان مشروطه‌خواهان آن تاریخ، طباطبائی غرض شخصی ندارد.

تصویر شماره ۴ - احمدشاه

*وکیل ارمنه

در انتخابات دوره اول نظر بر این بود که از طرف اقلیت، وکیل انتخاب نشود و حق انتخاب خود را به مسلمانان تفویض نمایند. به همین دلیل یهودیان و کالت خود را به سیدعبدالله و ارمنه و کالت خود را به طباطبائی تفویض کرند اما ارباب جمشید نماینده زرتشتیان با این نظر موفق نبود و با کمک سیدعبدالله به وکالت زرتشتیان برگزیده شد. مبالغی هم به بهبهانی و اطرافیان او تقدیم نمود. در جریان انتخابات مجلس اول، معین التجار بوشهری برای ساخت کردن مخالفان خود هزار تومان به میرزا محمدصادق طباطبائی داد ولی اگر پول هم نمی‌داد وکیل بازارگانان می‌شد زیرا نقش مهمی در اقتصاد مملکت ایفا می‌کرد و روابط خوبی هم با انگلیسی‌ها داشت.

نخستین سخنرانی در مجلس طباطبائی که در منبر و موعظه، بیان فصیح و گیرایی داشت در جلسه روز ۹ شعبان در مجلس نطق موثری ایجاد کرد. این نطق حاکی از اعتقاد و ایمان او نسبت به حکومت ملی بود و نشان می‌داد طباطبائی در این تغییر رژیم، سور و اشتیاق صمیمانه داشته است.

در تصور شماره ۴، احمدشاه را با نشان‌های سلطنتی روی سینه و کمربند نگهدارنده شمشیر و همچنین کلاه قجری و نشان سلطنتی بر پیشانی کلاه نشان می‌دهد.

*نظم‌نامه انتخابات

نظم‌نامه انتخابات که می‌ایسست از طرف دولت تنظیم و به امضای شاه بررسد به تأخیر افتاده بود.

گروهی از بازرگانان که راه سفارت را خوب بلد بودند، دوباره در سفارت متحصن شدند و قسمتی از بازار را تعطیل کردند. در ماه ربیع‌الثانی بهبهانی برای گفت‌گو درباره نظم‌نامه به صاحقرانیه رفت و با شاه ملاقات نمود.

نظم‌نامه را گرفت اما این ملاقات باعث گفت‌گوهایی علیه بهبهانی شد. جمعی از مردم و بازرگانان به منزل طباطبائی رفت، شکایت کردند و معتقد بودند که بهبهانی با دولت سازش کرده و پول گرفته است. آنان تصمیم داشتند که بر او صدمه‌ای وارد کنند

ولی طباطبائی مردم را نصیحت کرده و آنان را بر ثبات رأی و وطن خواهی بهبهانی اطمینان داد. وقتی بهبهانی نظم‌نامه را آورد مورد قبول طباطبائی و مردم قرار نگرفت و تغییراتی در آن دادند؛ پس از آن تغییرات نظم‌نامه به امضای شاه رسید و به تمام ولایات ابلاغ شد و در تهران، چراغانی مفصلی برپا شد.

در تصویر شماره ۳، مظفرالدین شاه در لباس پشمی طرح جدید با دکمه‌های فلزی زیبا همراه با کلاه فجری مزین به شیر و خورشید نشان می‌دهد.

پیش آمدن روس‌ها به سوی پایتخت به همین دلیل بود چون روس و انگلیس معتقد بودند یک کوتای آلمانی در تهران در حال تکوین است و برای جلوگیری از این کوتا به سوی پایتخت پیش می‌آمدند. وقتی قوای روس به «ینگ امام» رسید، مستوفی‌الممالک که به مناسب احساسات ملی نسبت به روسیه و انگلیس کینه داشت، تحت تأثیر دموکرات‌ها واقع شد و تصمیم گرفت که پایتخت را به اصفهان منتقل کند.

دموکرات‌ها که کار را به مراد خود دیدند راهی قم شدند. این افراد جمعیت زیادی بودند گروهی از آنان به مقاصد سیاسی، جمعی برای پول و معادودی برای احساس وطن خواهی تهران را ترک کردند. اما تغییر پایتخت عملی نشد. سفیر روسیه و انگلیس شاه را مطمئن کردند که قصد تجاوز به تهران را ندارند.

جمعی از معمرین رجال از قبیل عین‌الدوله، فرمانفرما، صمصام‌السلطنه و سپهبدار تنکابنی نیز برای انصراف شاه کوشیدند ولی کوچندگان از قم به اصفهان، سپس به اراک و بالاخره به کرمانشاه رفتند و عاقبت در آنجا قوای چریک و گارد ملی ترتیب دادند و حکومت مؤقتی و ملی به ریاست نظام‌السلطنه- رضا قلی خان مافی- تشکیل گردید. سید محمد طباطبائی هم با دو فرزندش جزو همان کوچندگان بود و سید محمد صادق فرزند دیگرش به سفارت حکومت ملی در دربار عثمانی گسیل شد. سید محمد طباطبائی را احساس وطن خواهی و فریب دموکرات‌ها وادار به مهاجرت کرد. پس از سقوط بغداد، اعضاً دولت مؤقتی و طباطبائی و جمعی بسیاری از ایرانیان به استانبول رفتند. طباطبائی قریب شش‌ماه در این شهر اقامت داشت و با طلعت پاشا صدراعظم و سلطمنان محمد خامس ملاقات کرد. اوآخر ۱۳۳۶ قمری به تهران بازگشت، تا پایان عمر در تهران ماند و دیگر در امور سیاسی مداخله‌ای نداشت. سرانجام در دی‌ماه ۱۲۹۹ شمسی درگذشت و در مقبره خانوادگی در جوار حرم عبدالعظیم (ع) دفن شد.

دیکاتوری نامحدود سپهبدار، صمصام‌السلطنه، سردار اسعد و پیرم‌خان تبدیل شده بود. با تمام این احوال مجلس دوم کارهای مفیدی انجام داد. بودجه صحیحی برای مملکت تنظیم نمود. امور مالیاتی را از دست حکام گرفت، مالیه را مستقل و منظم کرد و در قسمت تیول و مستمری‌ها اصلاحاتی به عمل آورد اما سرانجام در اثر اولتیماتوم روس‌ها برای اخراج مورگان شوستر و همانگی انگلیس با این اولتیماتوم، اواخر ۱۳۲۹ قمری تعطیل شد.

*مهاجرت

در سال ۱۳۲۴ قمری و همزمان با آغاز جنگ بین‌المللی، قوای روس از دو سو به طرف پایتخت پیش آمدند.

ترس از روس‌ها و تبلیغات گسترش آلمان‌ها که با توزیع بی‌دریغ پول همراه بود، احساسات مردم را به نفع آلمان و عثمانی برانگیخت و نفرت و نگرانی شدیدی نسبت به روسیه و انگلیس به وجود آورده بودند.

رهبران حزب دموکرات در تهران فعالیت‌های بسیاری آغاز نمودند و تلاش می‌کردند ایران را به نفع آلمان و عثمانی وارد جنگ کنند. ژاندارمری ایران هم از دولت سریچی کرده برخلاف اصل بیطریقی به نفع آلمانی‌ها وارد کار شدن بود سر رشته این تحریکات در برلین و در دست تقی‌زاده بود که با مقامات وزارت خارجه آلمان روابطی به هم رسانیده و سودای جاهطلبی داشت.

*مراجعت به تهران

پس از استقرار حکومت جدید، طباطبائی به تهران آمد و مورد استقبال مردم قرار گرفت و مانند گذشته، خانه او محل انجام حوالج مردم بود.

بعد از سقوط حکومت استبدادی، برقراری مشروطه و افتتاح مجلس دوم طباطبائی وظیفه مسلکی و شرعی خود را انجام شده می‌دانست اما چندی نگذشت که خودش هم از مجلسی که به وجود آورده بود، پشیمان و متوجه شد که آن همه خسارت مالی و اتلاف نفوس به نتیجه‌های که باید منتهی نگردید چون دیکاتوری محدود امیربهادر و مشیر‌السلطنه به